

Tedaj je razumela Ana vse. Oj, umrla je mamica, a oče je prikrival njeno smrt, ker se mu je smilila mala Ana. Takrat, ko se je odpeljal v mesto in dejal, da gre po mamico, takrat je šel k pogrebu. Zato je bil potem tako žalosten in je zdihoval tolikokrat, ker je mamica umrla.

Tako je mislila Ana in je bridko ihtela. Stara mati jo je dvignila in posadila k sebi na voz. Voznik je pognal konje, da so dirjali. Zaman je tolažila stara mati Ano. Ihtela je vso pot in se je stiskala k ljubi stari materi. Razveselil se je oče doma, ko je obstal voz na dvorišču. Bil je ves iz sebe, ker mu je izginila hčerka. Povsod jo je iskal brez uspeha; a zdaj se je prikazala kar nenadoma s staro materjo! Ana je jokala neprenehoma. Naposled so jo spravili v postelj, in potem je utihnila in je zaspala.

Ko se je prebudila, je bila mirna. — Vedno se je držala stare matere, ki se do smrti ni ločila od vnukinje. Lepo ji je pripovedovala o kraju, kjer sanja mamica, in o raju, kjer jo pričakuje . . .

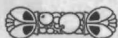

Slika.

*Nad zemljo noč sloni,
šepeče, govori:
Počij, zaspij, sestrica,
pobožaj sen ti lica!*

*In zemlja na ta zvok
že pade v sen globok — —
nad njo spo v dalji silni
svetovi brezštevilni . . .*

Fran Žgur.

IVO TROŠT:

Sestanek.

loveku se često zgodi, da ga slep slučaj zanese nenadoma v najbolj čudno in najbolj pisano družbo, med ljudi, ki niso njemu in tudi med seboj prijazni. Pisano se gledajo, se boje trenutka, kdaj se začne med njimi prepir in pobj, ter komaj čakajo, da jih isti slučaj, ki jih je združil, nenadoma tudi razkropi na različne kraje.

Enaka je večkrat tudi med živalmi. Najrazličnejše vrste časih združi usoda za trenutek in zopet razdruži.

Lepega jesenskega jutra so se nemo pozdravili na majhni morski čeri najrazličnejši morski stanovalci naše zemlje. Več močvirnic je ustavil večrajšnji vihar, morski vran je priletel sem navsezgodaj po svojih „uradnih opravilih“ pogledat, če bo kaj za želodec. Velik suličar si je pa poiskal zajtrk kar v vodi in ga ponosno nasadil na svoj nos ter ga pokazal čudečim se sozemljanom, češ: „Kaj boste vi, ki nimate takšne priprave za lov!“